

[Abstract:0365][EP-137]

Torasik Rayoterapi Sonra Gelişen Radyasyon Pnömonit hastalarında Prognostik ve Prediktif Faktörlerin Araştırılması: Retrospektif Tek Merkez Deneyimi

Jamshid Hamdard, Harun Muğlu, Erdem Sünger, Mehmet Haluk Yücel, Maral Martin Mıldanoğlu, Ebru Engin Delipoyraz, Ebru Karcı, Özgür Açıkgöz, Ömer Fatih Ölmez, Ahmet Bilici, Özcan Yıldız
İstanbul Medipol Üniversite Hastanesi

Amaç: Torasik bölgeye RT(Radyoterapi)/KRT(kemoradyoterapi)+/- immünoterapi alan hastalarda gelişen radyasyon pnömonit sürecini ve etki eden faktörleri araştırmak.

Yöntem: Torasik bölgeye RT alan hastaların verileri retrospektif olarak tarandı ve radyasyon pnömoniti gelişen 26 hastanın verileri analiz edildi.

Bulgular: Hastaların ortalama yaşı 54.5'ti (aralık:21-74). 17 hasta (%65.4) erkekti. Hastaların çoğunluğu (n=16) akciğer kanseri (KHDAK: %42.3 ve KHAK: %19.2) idi. 18 (%69.2) hastada sigara ve 4 hastada (%15.4) kronik akciğer hastalığı öyküsü vardı. 14 hasta (%53.8) eş zamanlı KRT alırken, 13 hasta (%50) immünoterapi (İÖ) ile eş zamanlı RT almıştı. Toplamda ise 17 hasta (%65.4) tedavi sürecinde IO alırken, en sık kullanılan ajan pembolizumab idi (n=9, %34.6). Median RT dozu 44 Gy idi.

Hastalarda RT ile pnömonit gelişene kadar geçen süre ortalama 5.8 ay (aralık: 2.4-15.9) iken IO başlangıcından pnömonitis gelişene kadar geçen süre ortalama 6.2 aydı (aralık: 1.8-24.5).

Pnömonitleri grad olarak kategorize ettiğimizde 20 hasta (%76.9) grad 2, 3 hasta (%11.5) grad 3 ve 3 hastada (%11.5) grad 1 idi. En sık görülen toraks BT bulguları konsolidasyon (n=8, %30.8) ve septal kalınlaşma ve distorsiyon (n=7,%26.9) ile 5 hastada (%19.2) retikülonodüler görünüm ve 3 hastada (%11.5) buzlu cam görünümü şeklindeydi. Ortanca steroid kullanımı 1.95 ay (aralık: 0.5-3.4) idi. 14 hastada (%53.8) steroid dozu 1 mg/kg dozuna çıkmıştı. Ortanca 22.5 aylık takip süresinde, ortalama PFS 28.8 ay (CI %95 6.9-50.7) ve ortalama OS 54.1 aydı (CI %95 12.6-95.5). Hiçbir hastada RT pnömonitisine bağlı ölüm gözlenmedi. Grd2-3 RT pnömonitisi gelişimine etki eden faktörlerin analizi yapıldığında, her hangi bir predikte edici anlamlı faktör gösterilemedi.

Sonuç: Çalışmamızda KRT+İÖ alan hastalarda RT pnömoniti İÖ almayanlara kıyasla daha fazla görülmedi. Fakat hasta sayısı az olduğu için daha fazla hasta sayıları ile geniş kapsamlı karşılaştırmalı çalışmalara ihtiyaç var. RT pnömoniti zamanında tanı almadığında ciddi mortal olabilen fakat erken farkedilerek, doğru tedavi edildiğinde yönetilebilir bir klinik antitedir.

Anahtar Kelimeler: İmmünoterapi, Kemoradyoterapi, Radyasyon pnömoniti